

ραβωνίζεται τὴν Κρουστάλλω. Ὁ Λιάκος κατὰ τὸν διαταχθέντα χρόνον ἔρχεται ἐξωργισμένος καὶ οὐ μόνον ἀπειλεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν μάχαιραν ὑψοῖ κατὰ τοῦ εὐεργέτου αὐτοῦ. Καὶ ἐνταῦθα μὲν ἀποδεικνύται μέχρι τινὸς ἡ τοῦ ἔρωτος ἰσχὺς, τοῦ κυριωτάτου τούτου στοιχείου τῆς ρωμαντικῆς ποιήσεως, ἀλλ' ἅμα καὶ παρασαλεύεται ὁ χαρακτήρ τοῦ Μήτρου ὁ εὐγενὴς καὶ ἱπποτικός. Ὁ Μῆτρος ἐρῶν, νομίζομεν, συμψώνως τῷ ἀποδοθέντι χαρακτήρι, ὅτε ὁ Λιάκος δηλοῖ αὐτῷ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τὸν ἀθῶον, δὲν ὤφειλε νὰ ἐξοργισθῇ, παντάπασι δὲ νὰ λάβῃ ἐπιθετικὴν στάσιν κατὰ τοῦ Λιάκου, ἀλλὰ, καθ' ἣν στιγμήν ἐκεῖνος φανεροῖ πρὸς αὐτὸν ὅτι ἡ καρδιά τῆς Κρουστάλλως ἦν αὐτῷ δεδομένη, ἔδει μᾶλλον, κατὰ τὸν εὐγενῆ εὐγενῶς ἐρῶντος ἀνδρὸς χαρακτήρα, ν' ἀναλογισθῇ τοῦ ἔρωτος αὐτοῦ, τῶν παθῶν αὐτοῦ πρὸς ἀνέυρεσιν ἐκείνης καὶ ἀποστρέψων τὸ πρόσωπον σύννους νὰ καταλίπῃ τὸν Λιάκον, τὸν ἐν τῇ αὐτῇ θέσει πρὸς αὐτὸν ὄντα, διότι καὶ οἱ δύο ὑψίστανται πολλὰ χάριν τοῦ ἔρωτος. Ὁ χαρακτήρ τοῦ Μήτρου διατάσσοντος νὰ ἀγγελοῖ τῇ κυρᾷ Στάθαιν ὅτι νυμφεύεται τὴν θυγατέρα αὐτῆς, ἦν ἄλλως ἀπλῶς συνεπάθησεν ἔνεκα τῆς ὁμοιότητος πρὸς τὴν μητέρα, ἦν ἡ γάπα, πρὸς ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ Λιάκου, ἡ ὀργὴ τοῦ Μήτρου καὶ ἡ διὰ τῆς μαχαίρας καὶ λόγων αὐστηρῶν, ἀντικειμένων πρὸς τὸν ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως γλυκὺν καὶ μελαγχολικὸν τοῦ πρωταγωνιστοῦντος προσώπου, ἀδικεῖται. Ἡ οἰκονομία ἡδύνατο ἄλλως νὰ διατεθῇ καὶ τὸ ἔργον οὕτω καὶ μᾶλλον σύντομον, ὡς τὸ νεώτερον θέατρον ἀπαιτεῖ, νὰ καταστῇ.

Πρὸ τῆς διαγωγῆς ταύτης τοῦ Μήτρου ὁ Λιάκος ἐπελπίζει καὶ σπαιδεῖ πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἀνακοινοῦται αὐτῇ ταύτην, αὕτη δὲ παρηγορεῖ αὐτόν. Ἡ σκινὴ εἶνε λίαν καλὴ. Ἡ μήτηρ, κυρὰ Γιάννα, μεταδίδει παρὰ τῇ μητρὶ τῆς Κρουστάλλως καὶ ἐκλιπαρεῖ τῆς χεῖρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, ὅτε τὰ στέφανα καὶ τὰ ἄλλα γαμήλια ἦσαν ἔτοιμα, ὅπως τελεσθῇ ὁ μετὰ τοῦ Μήτρου γάμος αὐτῆς. Ἡ κυρία Στάθαινα ἀρνεῖται, ἡ δὲ κυρὰ Γιανναίνα ἀλπιδῶς φθοερὰν ἀπαγγέλλει κατάραν, ἥτις ἐστὶ καὶ ὁ ἀπὸ μηχανῆς θεός. Ἡ κυρὰ Στάθαινα ἐν ὁσῷ ἡ κατὰρα ἀπέδλεπεν αὐτὴν ὑπέφερε τὸ πρῶγμα, ἀλλ' ὅτε ἐπεξετάθη καὶ ἐπὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, τότε ἐξεγείρεται ἡ μητρικὴ στοργή, ὅπερ ὠραῖον, δέεται δὲ τῆς καταρωμένης νὰ φεισθῇ τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' αὕτη μένει ἀκαμπτος.

Τούτου ἔνεκα ἡ κυρὰ Στάθαινα ἀπαφασίζει νὰ μὴ τελέσῃ τὸν γάμον μετὰ τοῦ Μήτρου, ἐφ' ᾧ καὶ ἀνατίθῃ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ πράγματος τῷ Χρόνῳ. Τούτου ὅμως μηδὲν κατορθώσαντος, αὐτὴ αὕτη ἀνεδέχεται νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ πράγματος τῷ Μήτρῳ. Ἐνταῦθα, τῆς κυρᾶς Στάθαινας ὁμιλοῦσας τῷ Μήτρῳ περὶ τῆς Μάρως του, ὁ Μῆτρος ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ αὐτήν, ἐνῷ πολλὰκις φανεροῦται σχεδὸν αὕτη. Οἶα fatalité! Ἐπὶ τέλους ἀναγνωρίζει αὐτὴν ἐκ τοῦ ἄσματος, ρίπτεται εἰς τὸν τράχηλον αὐτῆς, τέλος πάντων! καὶ ἡ λύσις ἐπέρχεται, τοῦ Μήτρου λαμβάνοντος σύζυγον τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἐρωμένην καὶ τοῦ Λιάκου, ὃν οὐ μόνον συγχωρεῖ ἀλλὰ καὶ προικίζει ὁ Μῆτρος, τοῦτο καλόν, τὴν Κρουστάλλω.

Τοιαύτη ἐν συντόμῳ ἡ ὑπόθεσις· περὶ τῆς γλώσσης δὲ προκειμένου παρατηρητέον ὅτι αὕτη οὐχὶ πάντοτε ἀρμονικῇ τυγχάνει οὐδα, λέξεις δὲ τινες ἡδύναντο νὰ ἀναπληρωθῶσι δι' ἄλλων. Ἡ ποιητικὴ ἐνέχει ὠραιότητας, ἀλλὰ οὐχὶ ἐν πᾶσιν ἀποπνέει τὴν ἀφέλειαν καὶ γλυκύτητα τῆς ὀρεινῆς τοιαύτης, ἥτις ἐν πολλοῖς δημοτικοῖς ἄσμασιν ἀθρόονος ὑπάρχει καὶ ἀνάλογος πρὸς τὸν γλυκὺν σὺρανὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸν τόπον τῶν εἰδυλλίων. Ἀρᾶς κυρίως οὐχ' ὑπάρχει, οὐδὲ ποικιλία, ἀλλὰ σκηναί τινες ὠραιόταται, τὴν πείραν τοῦ κ. Κορομπλά ἀποδεικνύουσαι, ὅστις ὁμολογουμένως εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ θεάτρου, πολλὰ συντάξας ἔργα. Καθόλου δὲ τὸ ἔργον δύναται τις εὐχαρίστως νὰ ἴδῃ πολλὰκις, καλῶς μάλιστα, μεμετρομένως ἰδίᾳ καὶ καλλιτέχνως διδασκόμενον, τῆς mise en scène ἐπίσης καταλλήλως γιγνομένης, ὥστε τέρπειν τοὺς θεατὰς.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Αἱ ἐν Βερολίνῳ πρὸς τὸν διάδοχον τοῦ ῥωσικοῦ θρόνου φιλοφρονήσεις, αἱ προκαλέσασαι τοσοῦτον ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην πάταγον, ἀποτελοῦσι καὶ πάλιν τὸ σπουδαιότερον θέμα τῶν πολιτικολόγων, ἀγωνιζομένων νὰ διδῶσιν ὁποῖά τινα ὑπολαμβάνουσιν ἐν ταῖς εἰρημέναις φιλοφρονήσεσι καὶ ἐν ταῖς ἀνταλλαγείσαις ἐγκαρδίαις ὄντως προπόσει τοῦ τε αὐτοκράτορος Γουλιέλμου καὶ τοῦ τσάρεβιτς. Ὡς πρῶτον ἀποτέλεσμα τῆς βαθείας τῶν πολιτικολόγων μελέτης δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ διάψευσις τῆς θρυληθείσης ρωσογερμανικῆς προεγγίσεως καὶ ἡ ἀνατροπὴ τῶν ἐπὶ ἀμυδρῶν βάσεων ἀνοικοδομηθέντων οἰκοδομημάτων περὶ νέας ἀμέσου συνεντεύξεως τοῦ εἰρημένου αὐτοκράτορος μετὰ τοῦ τσάρου ἐν πολωνικῇ μάλιστα πόλει, πρὸς ἀνασκευὴν οὕτω τῆς κρατοῦσας ἐν Ρωσίᾳ ιδέας ὅτι ἡ Γερμανία πολλὰ τὰ κακὰ βυσσίδομεν ἐν Πολωνίᾳ ἢ ὅτι τὰ πάντα ἀπεργάζεται ἵνα τὴν ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ θέσιν τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως κλονήσῃ. Δικαίως ἄρα ἐν τῇ στήλῃ ταύτῃ ἐλέγχον αὐτὴ τὰ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ μεγάλου δυνάστη Νικολάου ἐν Βερολίνῳ κατὰ τε τοὺς γάμους τῆς πριγκιπίσσης τῆς Πρωσίας Μαργαρίτας καὶ τὴν ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτοκράτορος θρυληθέντα περὶ ἀνασυνδέσεως τῶν πατροπαράδοτων τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν σχέσεων, ἃς ὑπηνίξατο ὁ ἔγγονος Γουλιέλμου τοῦ Α' κατὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ τσάρου πρόποσιν, ἀνάγκη νὰ θεωρηθῶσιν ὡς πρόωρα καὶ ὡς χρήζοντα ἐπομένως μεγάλῃς ἐπιφυλάξεως. Οἱ ἐν Πετροπόλει πείραν ἥδη λαβόντες τῆς πολιτείας τῶν ἐν Βερολίνῳ, νοσφισαμένων οὕτως εἰπεῖν τὴν ῥωσικὴν φιλίαν ἐπὶ ἰδίᾳ ἀποκλειστικῶς ὠφελεῖα καὶ ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ ἀγωνισαμένων νὰ περιστείλωσιν τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἀνακτοδουλίου Πετροπόλεως, οὐδέποτε νὰ συναινέσωσιν δύνανται εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ πριγκίπου Γορτσάκωφ, ὅστις ἀλθθῇ ἐκλαμβάνων τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ σιδηροῦ ἀρχιγραμματέως, ἐλεύθερον μὲν ἐγκατέλειπε τὸ

τῆς ἐνεργείας στάδιον εἰς τὴν Γερμανίαν τοῦ Βίσμαρκ καὶ τοῦ Μόλτκε, ἀλλ' ἐδίεπε βραδύτερον τὴν ἀμοιβὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐν τῇ ταπεινώσει τῆς Ρωσίας ἐν τῷ βερολινεῖ συνεδρίῳ, ὅπου αὕτη ἀπὸ ἐνάγοντος ἐναγομένου θέσιν κατελάμβανε. Ἐὰν μὴ οὕτω εἶχε τὸ πρᾶγμα, οὐδέποτε βεβαίως ἢ ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ παρουσία τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου ἦθελε μείνει ἄγονος οὐδ' ἦθελον τὰ ρωσικὰ κυβερνητικὰ ψῆλλα διακηρύξει διαρρηθὴν ὅτι ἐπὶ τῶν σχεδίων τῶν δύο κρατῶν οὐδεμία ἐνησκήθη ἐπίδρασις, ἀπλῶς δὲ καὶ μόνον ἐπερρώσθησαν αἱ σχέσεις τῶν δύο αὐτῶν. Καὶ ναὶ μὲν προστίθεται καὶ ὅτι ὁ τῆς εἰρήνης ἀγὼν οὐκ ὀλίγα προσεκτιήσατο ἐκ τῶν ἐν Βερολίῳ γενομένων, ἀλλὰ τοῦτο λέγεται ἐξ ἀπλῆς ἀδροφροσύνης πρὸς τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταύτῃ ἀνταλαγισθῶν φιλοφρονήσεων καὶ ἐκ τῆς ιδέας τοῦ μὴ διασπάσαι τὴν κρατοῦσαν ἁρμονίαν ἐν τῇ ἐκθειάσει τοῦ εἰρημένου ἀγῶνος, καίτοι ἄλλα λέγονται καὶ ἄλλα πράττονται, ἄλλως τε δὲ ἡ ἐλαχίστη πρὸς τοιαύτην διευθύνσιν κλίσις τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ἀπάρδει πρὸς τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς αὐτοκρατορίας τῶν τσάρων, ἥς ἡ ὑπερέχουσα νῦν ἐν Εὐρώπῃ θέσις ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν γαλλορωσικὴν προσέγγισιν, τὴν ἀφαιρέσαν τὴν Γερμανίαν τὸ κέντρον τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς καὶ μεταθέσαν αὐτὸ εἰς Πετρούπολιν. Τοῦτο πληρέστατα καταδεικνύεται ἐκ τῆς γλώσσης τῶν κυριωτέρων ὁγάνων τοῦ ρωσικοῦ τύπου, ἐξυμνησάντων πάντοτε τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τῆς συμφωνίας ταύτης καὶ διὰ σπουδαίων ἐπιχειρημάτων ἀνατρεψάντων τοὺς δι᾽ ὀχνηρίους τῶν διαταθέντων ὅτι τὰ ἐν Γαλλίᾳ ἐσωτερικὰ ζητήματα καὶ ἰδίᾳ τὸ σκάνδαλον τοῦ Παναμά μικρὸν ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς φιλίας τῶν δύο κρατῶν συνεπείᾳ τῆς ἀμοιβαιότητος καὶ τῆς ταυτότητος τῶν συμφερόντων αὐτῶν.

Ἄλλ' ἀνάγκη νὰ ἐξευρεθῇ καὶ τρόπος ἐρμηνείας τῆς ἐν Βερολίῳ θερμότητος δεξιώσεως τοῦ Νικολάου Ἀλεξάνδροβιτς, καὶ ὡς τοιαύτη κρίνεται ἡ δικαιολογία τὴν πρὸς τὸν τσάρεβιτς φιλοφρονήσεων διὰ τοῦ πόθου τῶν δύο κρατῶν περὶ ἀνασυνδέσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων. Ἐντεῦθεν ὁ ἐν τῷ τύπῳ Πετρούπολεως καὶ Βερολίνου πάταγος περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ζητήματος, ὅστις ὅμως δὲν φαίνεται συνάδων πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν, διότι ἐκατέρωθεν προβάλλονται ἀντεγκλήσεις ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς ἀνάγκης τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ οὕτως ἀντὶ βελτιώσεως βλάβην ὑφίστανται αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῶν δύο κρατῶν. Βαθέως οὐχ ἥττον ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος δυνατὸν εἰπεῖν ὅτι οἱ ἐν Βερολίῳ, καίπερ διατεινόμενοι ὅτι δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην τῶν ρωσικῶν προϊόντων, λυποῦνται ἐνδομύχως ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ τῶν γινομένων σχετικῶν διαδημάτων ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τοῦ δι᾽ ὀχνηρίσμου ὅτι ἡ μετὰ τῶν συμμάχων κρατῶν συννομολογία ἐμπορικῶν συνθηκῶν, μικρὸν ὠφέλησε τὸ ἐμπόριον τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας τὴν δὲ παραμυθίαν ἀναζητοῦσιν ἐν τῇ ἀναδεδειγμένῃ τῶν θρυληθέντων περὶ ἐνισχύσεως τῶν γαλλορωσικῶν δεσμῶν διὰ νέων ἀμοιβαίων φιλοφρονήσεων, ὧν τὴν πρωτοβουλίαν λαμβάνει δῆθεν ἡ κυβέρνησις τοῦ τσάρου διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου εἰς Παρίσιον καὶ διὰ τοῦ κατάπλου τῆς εἰς Σικάγον

προωρισμένης ἐπὶ τῇ ἐκεῖ παγκοσμίῳ ἐκθέσει μῆρας τοῦ ρωσικοῦ στόλου εἰς γαλλικὸν λιμένα.

Καὶ τὸ στρατιωτικὸν δὲ ζήτημα οὐ μικρὸν καὶ αὐθις προκαλεῖ πάταγον ἐπὶ ταῖς ἐν Γερμανίᾳ καταβαλλομέναις προσπάθειαις πρὸς ἐπιψηφίσιν τοῦ περὶ διетуῆς θητείας νομοσχεδίου, ὅπερ ζωηροτάτας προκαλεῖ συζητήσεις ἐν τῇ σχετικῇ ἐπιτροπῇ τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ὑπεραλλεῖος κόμματος διατείνονται ὅτι ἡ ἐπιψηφίσις τοῦ νομοσχεδίου ἀδύνατος τυγχάνει, ἐὰν μὴ σπουδαῖται εἰς αὐτὸ εἰσαχθῶσι τροποποιήσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ μετ' ἐπιτάσεως διαδίδεται ὅτι ὁ βαρὼνος στρατηγὸς Λοέ, ὁ μεταβὰς εἰς Ρώμην ὅπως συγχαρῇ τῷ Πάπῃ ἐξ ὀνόματος τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐπὶ τῇ σήμερον ἀγομένῃ πεντηκονταετηρίδι τῆς εἰς τὸ ἐπισκοπικὸν στάδιον εἰσόδου ἀποτυχάνει ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῆς ἐντολῆς αὐτοῦ, τῷ συνισταμένῳ εἰς τὸ ζητῆσαι τὴν μεσολάβησιν Λέοντος τοῦ ΙΓ' παρὰ τῷ εἰρημένῳ κόμματι ὑπὲρ τοῦ στρατιωτικοῦ νομοσχεδίου· ἀλλὰ καὶ τὸ κυβερνητικὸν κόμμα οὐ παύεται ἐργαζόμενον ὑπὲρ ἐπιτυχίας τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ καὶ ἐντεῦθεν αἱ περὶ διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου φῆμαι, αἱ ἀποσκοποῦσαι εἰς τὸ ἐκπτοῆσαι τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ὑποδείξαι αὐτῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐμμένει εἰς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς καὶ ὅτι μάταια αἱ προβαλλόμεναι ἐνστάσεις. Ἀτυχῶς ἡ κυβέρνησις εἰς δυσχερῇ περιῆλθε θέσιν διὰ τῆς ἀποψάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀπορριψάσης τὴν οὐσίωδεστέραν τοῦ νομοσχεδίου διακέλευσιν τῆς διетуῆς θητείας, προδιδόν δὲ ὅτι εὐρὺ νῦν ἀνοίγεται στάδιον ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ δι' ἐκτάκτων μέτρων. Ἄλλ' οὕτω πολιτευομένη ἀφορμὴν παρέχει καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης κράτη νὰ ἐπιταχύνωσι τοὺς μελετωμένους ἐξοπλισμοὺς καὶ νὰ συμπληρώσωσιν τὰς ἐν τοῖς στρατοῖς αὐτῶν ἐλλείψεις ὑπὸ πᾶσαν ἑλλειψίν. Οὕτως ἐν μὲν τῇ Γαλλίᾳ, ὁ τὸν στρατηγὸν Φρεϋσινὲ ἀντικαταστήσας ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείου στρατηγὸς Λοαζιζὼν ἀγωνίζεται νὰ συνεχίσῃ τὸ τοῦ προκατόχου ἔργον ἐν τῷ ζητήματι τῶν στελεχῶν, τῷ κεκτημένῳ οὐ μικρᾷ σπουδαιότητι κατὰ τὴν γνώμην τῶν κυριωτέρων ἐν Εὐρώπῃ στρατιωτικῶν κύκλων, ἐν δὲ τῇ Ρωσίᾳ, πολὺς τῇ ἀληθείᾳ καταβάλλεται ἀγὼν πρὸς ταχεῖαν κατασκευὴν τῶν νέων ὁπλῶν ἐν τε τοῖς ρωσικοῖς καὶ τοῖς γαλλικοῖς ὀπλοποιεῖσι καὶ πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλείψεων τινῶν τοῦ παρὰ τὰ μεθόρια στρατοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν δὲ τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τρία ἰδίως κράτη ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία. Ἡ πρώτη τούτων ἔχει τὸ ἱρλανδικὸν νομοσχεδίον, ὅπερ, ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Γλάδστωνος τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ἐντόνους προμηνύει συζητήσεις ἐνεκα τῆς πολιτείας τῶν παρνελλιστῶν, καταπολεμούντων τὸ νομοσχεδίον τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἐνθαρρυνόμενων εἰς τὴν πάλην ταύτην ὑπὸ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμοφρονούντων, οἵτινες ἐπιμύχως συμβουλεύουσιν τοὺς ἐν Ἰρλανδίᾳ συναδέλφους νὰ καταπολεμήσωσι παντὶ σθένει τὰς τοῦ κ. Γλάδστωνος προτάσεις καὶ νὰ ἐπιδιώξωσιν ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ἀπορρίψιν τοῦ νομοσχεδίου. Τὸ ζήτημα τοιαύτην βαθμυδὸν προσλαμ-

δάνει τροπήν, ὥστε ἐν δευτέρᾳ σχεδὸν τίθενται μοῖρα τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, τὰ ἔχοντα οὐ μικρὰν σπουδαιότητα μετὰ τὰς ἀναγραφείσας ἀλλὰ καὶ πολλῆς τῆς ἐπιφυλάξεως χρηζούσας φήμας, καθ' ἃς ἡ Ρωσία δῆθεν, ἀποσκιρτῶσα τῆς Γαλλίας ἐν τοῖς σπουδαίοις τῆς μαύρης ἡπείρου ζητήμασι, προσέρχεται μᾶλλον τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐπὶ τῷ ὄρφ ὅπως ὡς ἀντάλλαγμα τῆς εὐμενοῦς πρὸς αὐτὴν πολιτείας ἐλεύθερον ἔχη τὸ στάδιον ἐν τῇ πραγματώσει ἀρχαίων καὶ δεδαστῶν πολιτικῶν διαθηκῶν.

Ἡ Γαλλία ἐπανακτᾷ βαθμυδὸν τὴν ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς ζητήμασι γαλήνην, τὴν μεγάλως διαταραχθεῖσαν διὰ τοῦ εἰς τὴν καταδίκην τοῦ μεγάλου γάλλου, ὡς ἀποκαλεῖται ὁ Φερδινάνδος Λεσέψ, καὶ τῶν συνεταίρων αὐτοῦ καταλήξαντος σκανδάλου τοῦ Παναμά, τὸ δὲ ὑπουργεῖον, ἐπανειλημμένως τυχὸν ψήφου ἐμπιστοσύνης διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας, ἐξακολουθεῖ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἀνευ προσκομμάτων παρὰ τὰς προβαλλομένας ἀντιστάσεις τῶν πολέμιων, ζητησάντων μὲν νὰ περιπλέξωσι τὴν κυβερνήσιν δι' ἐπερωτήσεως περὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς αὐτῆς, ἀλλὰ προσκρουσάντων κατὰ τῆς ὁμοθυμοῦ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χώρας ὑποστηρίξεως. Τὸ μόνον παράδοξον ἐν πᾶσι τοῖς διαδραματιζομένοις εἶναι ὅτι ὁ τῶν Γάλλων ἱποποτισμός, ἀξιώσας τὴν καταδίκην τῶν προκαλεσάντων τὸ εἰρημένον σκάνδαλον, λάδρος νῦν ἐξεγείρεται ὑπὲρ ἑνὸς τῶν καταδίκων τοῦ γηραιοῦ Φερδινάνδου Λεσέψ καὶ εἰσnyεῖται τὴν ἀμνηστειαν ὑπὲρ ἐκείνου, ὃν, ἀποθαυμασθέντα ὑπὸ τῆς ἀνθρωπότητος, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ σύμπασα ἐνεκολλώθη ἡ Γαλλία καὶ ἀπῆλθεν ὅπως ἡ εἰς τὸν ἐνώσαντα τὰς θαλάσσας ἀνδρα προσγενομένη τιμὴ ἀποδέλην ἀμέριστος καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἥς τέκνον τυγχάνει οὗτος.

Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ παναμίσκος ἐξακολουθεῖ προκαλῶν ἱκανὸν θόρυβον, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον Ριολίττι φοίνεται ἀρκοῦντως ἡσυχον ἐνεκα τῆς ἐπαληθευσάσης εἰδήσεως, καθ' ἣν αἱ γενόμεναι καταχρήσεις ἐν ταῖς Τραπεζαῖς διεπράχθησαν ἐν ἐπιγνώσει τῶν προκατόχων ὑπουργείων Κρίστιν καὶ Ρουδίνν.

Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ τὰ ἐσωτερικὰ πράγματα προκρούσιν κατὰ μεγάλων δυσχερειῶν. Τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κόμητος Τσάφφε πρόγραμμα δὲν ἐπιδοκιμάζεται παρὰ πάντων τῶν κομματικῶν ὁμίλων καὶ διὰ τοῦτο διάφοροι διαδίδονται φῆμαι περὶ νέων ἀγώνων τοῦ πρωθυπουργοῦ τούτου πρὸς παγίωσιν τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐπὶ νέων βάσεων· ἀλλὰ καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ τὰ πράγματα δὲν ἔχουσι κρείσσον, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς αὐτῆς κ. Βέκερλε, ὅστις ἡλπιδε πρὸς στιγμήν ὅτι ἀπληλάγῃ τῆς ἐπιγενομένης ἀλλοτε εἰς τοὺς προκατόχους Τίσσαν καὶ Τσάπαριν θέσεως, εὖρηται ἐν ἀγωνίᾳ ἐνεκα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ πολιτείας τῆς ἀκρας ἀριστερᾶς, ἐντεῦθεν δὲ αἱ διαδιδόμεναι φῆμαι περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως καὶ περὶ ἐλεύσεως νέου ὑπουργείου ὑπὸ τὸν κ. Καλλάνν, κοινὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν τῆς δυαδικῆς μοναρχίας.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ μερμυῶσι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μεταρρυθμίσεων αὐτῶν, ὧν μία εἶναι ἡ ὀνομασία πόλεων τινῶν διὰ ρωσικῶν ὀνομάτων ἀντὶ τῶν τέως γερμανικῶν ἢ καὶ ἐπὶ νέων βάσεων ἀνάπτυξις τῶν καθολικῶν σχολῶν, καὶ ἀδιαφοροῦσιν ὅπως εἰς τὰς ἐκτο-

ξευομένας ἐναντίον αὐτῶν κατηγορίας ἐπὶ τῇ βάσει ἀποκρύφω ἐγγράφω, δημοσιευομένων ὑπὸ τοῦ φιλοδοσυχαρακοῦ τύπου καὶ καθαπτομένων τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς ιδιοτέλειαν ἐν ταῖς προσηρτημέναις τῇ μοναρχίᾳ τῶν Ἀψβούργων ἐπαρχίαις καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐκ τῶν λοιπῶν κρατῶν ἡ μὲν Τουρκία περὶ πλείστου ποιεῖται τὴν ἐπέκτασιν τῶν σιδηροδρομικῶν αὐτῆς συμπλεγμάτων, ἅπερ ἐν μακροῖς ἄρθροις ἐκθειάζουσιν αἱ βιενναῖαι ἐφημερίδες, αἱ παρέχουσαι καὶ διαφόρους λεπτομερείας περὶ τῶν σιδηροδρόμων τῆς Ἀνατολῆς, τὸ Μαυροβούνιον ζητεῖ νὰ συνδέσῃ στενωτέρας ἐμπορικὰς συνθήκας πρὸς τὴν Ρωσίαν, καίτοι ἡ ἐν Πετροπολὶ ἐπαρουσία τοῦ διαδόχου τοῦ θρόνου τῆς χώρας ταύτης, ἣν ὁ τσάρος ἐχαρκτήρισεν ἄλλοτε ὡς τὸν ἀριστὸν τῶν φίλων αὐτοῦ, αἰτιολογεῖται διὰ πολιτικῶν σκοπῶν, ἡ Βουλγαρία ἔχει τοὺς ἀρραδῶνας τοῦ πρίγκιπος αὐτῆς μετὰ βουρβωνίδος πριγκιπίσσης, ἡ δ' Ἑλλάς περὶ πλείστου ποιεῖται τὴν ἀνακούφισιν τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ ἐν Ζακύνθῳ σεισμοῦ, τοῦ συγκινήσαντος πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν καὶ ἀπαξ ἔτι τεκμηριώσαντος ὅτι ὁ Ἕλλην συμπασχὼν τῷ ἀδελφῷ καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ ἐπιουσίου στερεῖται ἀγροῦ ὅπως προσέλθῃ ἐκεῖνῳ ἀρωγός.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ὁ χειμὼν τοῦ 1812 ἐν Ρωσίᾳ ἦν ἥπιος παραβαλλόμενος πρὸς τὸν τοῦ 1892. Τοῦτο μάλιστα φανεροῦται ἐκ τινος ἐπιστολῆς ἐκ Doukowschina, διοικήσεως τοῦ Smolensk, τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Γεωγραφίας ἀπὸ 2|14 ἰαν. 1393. Ἐν τοῖς περίεξ τῆς μικρῆς ταύτης πόλεως οἱ λῃκοὶ κατὰ ἀγέλας περιτρέχουσι τὰς ἐξοχάς. Οἱ δὲ ἐκπνεύσαντες ρῆγες ἦσαν φοβεροί. Τῷ 1875 τὸ θερμόμετρον κατήλθε εἰς τοῖς — 30· ὁ χειμὼν οὗτος οὐδαμῶς σημειεῖται — 34°. Κατὰ τὸν νῦν χειμῶνα ἐπὶ πολλὰς ἐβδουάδας τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυν — 34° ἐν Πετροπολὶ καὶ — 28° ἐν Μόσχᾳ. Οἱ γίροντες, οἱ τὸ ὄγδοηκοστὸν ἄγοντες ἔτος τῆς ἡλικίας· αὐτῶν οὐδέποτε ἐνθυμοῖνται τοσοῦτον ψῆχος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 6 φεβρουαρίου.

Ἡ ἐντὸς ἐνὸς μόνου μηνὸς ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἕτερον, ἥτοι ἀπὸ τῆς ἀκρας ἀπαισιοδοξίας εἰς τὴν ἀκραν αἰσιοδοξίαν μετὰπτῶσις τοῦ χρηματιστικοῦ κόσμου εἶναι ἐκ τῶν φαινομένων ἐκείνων, ἅπερ σπανίως ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς χρονικοῖς τῶν χρηματιστηρίων. Συνήθως ἐν καιρῷ μεγάλου ἐκπεσμοῦ τῶν χρεωγράφων, προσερχομένου ἐκ σπουδαίας πολιτικῆς ἢ οἰκονομικῆς αἰτίας, τὰ χρηματιστήρια, καὶ παρελθόντος τοῦ κινδύνου, οὐ μόνον δὲν ἐπανευρίσκουσι ταχέως τὸ θάρρος αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πολὺν καιρὸν διατελοῦσιν ἐν καχεκτικῇ καταστάσει μέχρις οὗ ἀπομονωθῶσιν αἱ γενόμεναι ζημίαι καὶ καταστrophαί. Μετὰ τὸ κρᾶκ τοῦ 1882 τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων ἐπὶ τρία ὁλόκληρα ἔτη διετέλεσεν ἐν μαρμαρῶδει καταστάσει, μεταδοθεῖσιν καὶ εἰς τὰ